

„Z Jeho plnosti sme zaiste my všetci vzali, a to milosť nad milosť.“

Všetci v tento deň myslíme na to, že je posledný deň občianskeho roka. Na tento deň sme sa zvykli tešiť. Zámerne hovorím „zvykli“, lebo tento záver roka budeme prežívať inak, ako po iné roky. Možno bude aj veselosť, lebo v našej spoločnosti je mnoho tých, ktorí majú pocit: však sa nič nedeje. V každom prípade je tu chvíľa a príležitosť zamyslieť sa. Nie v chráme ako je zvykom, ale možno niekde v ústraní. Zamyslieť sa nad tým, ako žijeme. Nad prioritami života. Tohto roku mnohí menili priority. Zamyslieť sa nad tým, ako využívame čas, ktorý sme dostali ako dar od Boha. – Nieкто múdry povedal, že Boh dal síce človeku čas, ale o náhlení nepovedal nič. A tak sebe aj vám – napriek tomu, že pandémia nás svojim spôsobom „prijbrzdila“ - kladiem otázku: načo to náhlenie? Prečo toľko ospravedlňovania, že nemáme čas. Prečo si nepovedať: som svojim pánom, som pánom svojho času. Mám v rukách svoj čas, svoju spásu i svoje šťastie na zemi. A práve v posledný deň roka si treba niečo uvedomiť. Apoštol Ján v tento posledný deň roka pripomína, že z Ježišovej lásky „z Jeho plnosti sme my všetci vzali, a to milosť nad milosť.“ Slovo „milosť“ si mnohí spájajú len so znížením trestu, spojené s amnestiou. Slovo milosť v oblasti viery znamená zadarmo daný dar. Dar, ktorý sme dostali bez toho, aby sme si naň robili nárok. Boh Otec nám poslal svojho Syna. Aby sa stal pre nás svetlom. Dejiny sveta, človeka po prvom hriechu v raji sú, obrazne povedané, ponorené do tmy. Nikdy by sme nepoznali to, čo Boh pripravil pre človeka, keby vo svojej láske nám to Boh cez prorokov neoznámil. Najmä cez svojho Syna Ježiša Krista sme sa dozvedeli pravdu, čo znamená hriech, čo večný život, čo zmysel života. A toto je ten dar, milosť, ktorú nám už dvetisíc rokov pripomínajú evanjelia a čo si v posledný deň roka máme pripomenúť. Boh nám dáva svoje dary milosti, aby sme mali nádej vo večný život. Čo tak si pripomenúť to staré príslovie: Dobrými predsavzatiami je vydláždená cesta do pekla! Áno, nechceme si pokaziť náladu v tento deň. Je však čas vážne sa zamyslieť nad tým, čo bolo, čo sme prežili a najmä, s akým úsilím, úspechom. Poznáme sa. Predsavzatia a slová nestačia. Jedna známa mediálna osobnosť na Silvestra pravidelne vyhadzuje z okna cigarety a zapaľovač so slovami: teraz už s fajčením definitívne končím! Vydrží mu to maximálne dva dni. Možno vyššie spomenuté príslovie o predsavzatiach, ceste do pekla je tvrdé. Netýka sa len fajčiarov a iných návykovo závislých... Spomeňme si na svoj duchovný život. Pravidelná modlitba by mala byť posilou pre život a my sme si z nej urobili skôr zaklínadlo. Boh nám dal príkaz, aby sme v úcte mali jeho meno. Vulgárne rozprávajú nielen chlapi – možno pri pive, ale aj ženy a ich synovia a dcéry. Boh nám dal siedmy deň, aby sme ho svätili. Robíme tak? Rodičia, krstní rodičia dali sľub pri krste detí, že sa budú starať o ich náboženskú výchovu, prejavuje sa to? – Stali sme sa vo viere apatickí, povrchní

a pri tom chceme, aby nás Boh žehnal v dobrom zdraví, úspechoch, láske... Žiada Boh tak mnoho...? Všetko však raz skončí a zanecháme to tu, odnesieme si len to, čo sme uložili v duši, čo bude mať cenu pri súde, čo je zárukou večnosti. Milosť je Boží dar. Kto darom opovrhne, ten si nezaslúži iný, druhý, či dokonca väčší. Kto Bohom a Jeho láskou pohŕda, ten nemá právo dovoľávať sa lásky a úcty od ľudí. Kto si nectí česť, dobre meno druhých, môže sa dovoľávať, aby si iní ctili jeho? Kolegyne si vymieňali skúsenosti pri výchove svojich detí. Jedna z nich sa sťažuje, že jej dospievajúca dcéra jej často odvrkne: bla, bla, bla...A dostalo sa jej odpovede: A čo hovoríš ty, keď ti šéf niečo prikazuje?! – Nechceme byť ľuďom na smiech? Tak prestaňme robiť chyby končiaceho roka. Nerozdávajme sľuby. Uvedomme si, že sme slabí. Boh nám ale chce pomôcť. Naučme sa spolupracovať s Jeho milosťou. Prestaňme v pýche dvíhať hlavu, že to či ono dokážeme, prisahať sa, sľubovať... Skôr s pokorou povedzme, že s Božou pomocou chceme to či ono, a spolupracujme s prostriedkami, ktoré nám pomôžu. Ak sa aj potkneme, smieme znovu povstať. Nepodceňujme Božiu milosť. Máme posledný deň starého roka. Vlastne už len niekoľko hodín. Poďakujme za milosti, ktoré sme využili, zužitkovali pre svoju spásu. Odprosme za to, čo sa nepodarilo. A s Božou pomocou začnime, nie zajtra, nie o polnoci, ale teraz, nový život. Postavme sa v tichu, skromne pred Boha, so srdcom otvoreným pre Božiu milosť a poprosme v modlitbe: Bože, s pomocou Tvojou, s Tvojou milosťou chcem vykročiť do nových dní. Amen

Modlitba: Drahý náš nebeský Otče, Ty si Cesta i Pravda i Život. Ďakujeme Ti, že napriek našim omylom, poblúdeniam, zlyháním, sme toho roku cítili Tvoju lásku a milosť. Odpusť nám, že žijeme vo vlastných predstavách o Tebe, i o sebe samých. Buď s nami aj v tento posledný deň tohto roka a veď nás k pokániu. A ak je Tvoja vôľa, daj nám zajtra s novým ránom vykročiť na novú cestu a kráčať po nej verne s tebou. Otče náš...